

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, Strada Lungă Nr. 5. —
— Telefon 226 —
Abonament anual 200 Lei
Pentru streinătate 500 Lei
Pentru autoritățile, instituțiile și
intreprinderi 500 Lei
Anunțuri, reclame, după tarife

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU

Apare de trei ori pe săptămână

Cuvinte regale :

România nu-și alcătuește o forță armată în scopuri agresive; hotărât nu, dar tot așa de hotărât o întărește, ca să apere, în orice clipă, granițele ei firești și drepturile neamului românesc.

Nici prea, prea — nici foarte, foarte

Sunt cuvinte, — cele mai sus spuse, — moștenite din cumintea bătrânilor, cari știau, puteau și voiau, ca din experiența lor, să dea un sfat sănătos fiilor lor, pe cari îi creșteau în crezul adevăratului îndatoriri de om.

Așa ne-au trăit părinții, moșii și strămoșii, pe cari îi laudăm, cetindu-i în istorie, dar, — durere! — le necinștim, prin fapte, sfânta moștenire a cuminteniei lor.

Căci le strigăm și azi cuvântul, dar nu-l respectăm!

Și mai țineau bătrânii și la o vorbă, dată de Biblie: „să nu știe stânga ceea ce face dreapta.”

Trăim vremuri, în care sfaturile de mai sus ale celor, în fața cărora ne închinăm, ne-ar putea servi ca dreaptă și bună călăuză!

„Să nu știe stânga ceea ce face dreapta,” este cuvântul aceleiași sfinte înțelepciuni, care ne învață: „fă bine de dragul binelui...”

La temelia acestei mari îndatoriri omenești stă acel adevăr, care ne spune, că „omul cuminte tace și face.”

Iar celui ce trece peste aceste îndrumări, tot o vorbă veche și călăuzitoare îi strigă: „vorba multă-i ”

Am încheiat acest mozaic de sfaturi rupte din înțelepciunea bătrânească, pentru a da un îndreptar tuturor celor ce nu vor să se lapede de trecutul cinstit al morților și încărunților, — tați, părinți și moși și strămoși — cari au dus luptele, și-au vărsat sângele și au în-

ghitit suferințele aceluia trecut, din care a isvorât România întregită, de azi.

Liniștea de chin, durerea de suferință și curajul fără de vorbe, al acestor mucenici, porniți cu avânt și fără de multe vorbe, spre moartea cu care ne cuceriau viața noastră de astăzi, ca neam — să le luăm drept pildă. Numai astfel ne vom face vrednici de ceea ce avem și suntem — din dărnicia jertfei lor!

Ei ne-au vorbit cu sânge. Să le răspundem cu fapte, pe cari să le apropiem cât mai mult de mușenia sfântă a faptelor și durerilor lor!

Atunci vom fi ca ei. Și atunci, — respectându-ne trecutul și cinstindu-l, — vom călca pe urmele celor ce nu mai au altă așteptare decât să-și vadă urmașii vrednici de moștenirea lăsată de ei, tari și hotărâți să o apere, să moară pentru ea.

Dacă distrugătoarele lupte politice și de ucigătoare învrăbire, ne-au făcut pentru o vreme să uităm poruncile de mai sus, — țării îi dorim azi îndrumători și conducători, cari să înțeleagă amintite sfaturi strămoșești, moștenite din bătrâni, să le simtă, să se încreadă în ele și să le ia ca îndreptar pe drumul de renaștere națională.

Fără mușenie moleșită și fără gălăgia găștelor nervoase vom călca calea biruinții!

Pe pavajul tare al faptelor, — cum ne-au învățat cei ce au murit pentru ceea ce au creat și ne-au lăsat nouă: pentru *Tara Românească*.

„Frontul Renașterii Naționale”

Din marea expunere d-lui ministru Armand Călinescu despre „Frontul Renașterii Naționale” subliniem următoarele:

Ce este acest „Front al Renașterii Naționale”?

Mai întâi, în să subliniez că este o formulă românească. Cine încearcă să găsească identitate cu vre-un regim strein, se înșală. Cine caută aici vre-o inspirațiune de aia, nu o va afla. Pot exista unele detalii de formă asemănătoare, în materie politică mîntea omenească nu a creat nicăeri tipuri de originalitate perfectă.

Dar ceea ce este esențial, fondul acestei mișcări politice dela noi, izvorul ei, sufletul și scopurile ei, sunt proprii nouă și nevoilor noastre, sunt românești.

Dealtminteri, eu socotesc că prin această mișcare noi reinviem astăzi o veche tradiție românească.

Să nu uităm că, în adevăr, în toate momentele grele poporul nostru a știut să fie unit. Toate actele mari din istoria țării au fost rezultatul unor eforturi comune. Mai mult chiar, ori de câte ori înaintașii noștri realizau uniunea națională, ei încercau un sentiment de îndătare sufletească și o manifestau cu o îndreptățită mândrie.

Așa au făcut unirea dela 1859, așa au făcut războiul independenței, așa au luptat la 1916. În aceste exemple ale trecutului trebuie să găsim inspirațiuni.

Tradiția Uniunii Naționale.

Noi reluăm așa dar tradiția uniunii naționale. Și să mă gândesc deasemenea la minunatul exemplu pe care ni l-a dat Ardealul. În momentul Unirii și câțiva timp după aceea, toți fiii lui erau adunați într'un singur mănunchi, într'o singură forță politică. Ea se bucura de tot prestigiul, de tot elanul. Atunci, în adevăr, exista patriotică însuflețire, iar nu în urmă, când au apărut sciziunile; și de câte ori nu am auzit pe bătrânii ardeleni amintindu-și cu melancolie epoca de glorie, când toți erau însuflețiți de idealurile superioare, iar nu măcinați de ambițiunile personale.

Prin urmare, diviziunea în partide nu a fost acolo un bine, nu a adus un folos, — ci dimpotrivă. Astăzi renaștem pretutindeni aceeași uniune națională. Prin urmare, reintrăm în spiritul tradițional al Ardealului.

Conclucrarea cu minoritățile.

Am chemat și am primit în „Frontul Renașterii” și minoritățile etnice conlocuitoare...

Față de minoritățile etnice, noi am avut și avem o politică foarte limpede. Mai întâi, pretindem că nicăeri minoritățile nu s'au bucurat de un tratament mai bun ca acel din România. Care este acest tratament? ...

Firește că acest tratament nu însemnează dispensarea minorităților dela deplina supunere față de toate legiurile țării și, evident, orice infracțiuni la aceste legiuri atrag după ele sancțiuni, ca pentru orice cetățean român.

Pax hungarica

Da. Pacea ungară, adică toată perioada aceasta de asasinat, de teroare și gloanțe, tot timpul acesta de furie, de măcel și cruzime, așa se va chema: pax hungarica.

Dealtfel, nici n'ar trebui să ne mire. Nu ar trebui, mai ales, să surprindă pe nimeni, că furia aceasta mongolă se revarsă, sistematic și dărz, asupra bieților cehoslovaci, uitați parcă și de Dumnezeu. Asemenea ieșiri — cum a fost cea din 6 Ianuarie al anului în curs, când teroriști unguri au atacat jandarmii cehi la Mănăstirea Sf. Vasile din Podmonastir în apropiere de Munkacs și când au căzut atâți oameni — nu sunt decât expresia firească a unor stări de suiet, a unor vocații am putea spune, cari în niciun chip nu pot fi zăgăzuite.

Se spune prea des pentru a mai accentua și noi, că secolul trăirii de azi, este acela al hotărârii popoarelor de ele înșile, după voia lor. Și mai ales se argumentează acest sistem al vzerilor popoarelor, cu exemple împlinirii atator destine naționale — uitându-se parcă tot sbuciumul pe care națiunile — fiecare — l-a durat la temelia vieții lor naționale. Destinul ceho-slovac nu a cunoscut de cât temporar binefacerile înfrățirii naționale și a trebuit ca sute de mii de cehi și slovaci — să cunoască și să accepte — în multe părți, șantajul unor minorități, cari azi îi terorizează în roșu... Au fost dați atât Poloniei cât și Ungariei teritorii cari cuprind mulțime de cehi și slovaci asupra cărora s'au năpustit în nebunească recrudescență, toate furiile înăbușite în piepturi revanșarde. Acordul de la Viena din 2 Noemvrie al anului trecut a dat din trupul Cehoslovaciei, mai mult de 14 mii de km² cu mult mai multe mii de cehi și slovaci, Ungariei. Aceștia mai ales, au avut nenorocul să cunoască toată bine facerea orânduirii și autorității maghiare, tot spiritul lor de

concilianță și mai ales cea pace a lor cu zilnice vărsări de sânge, cu regulate atacuri ale bandelor în noapte. Ca să ilustrăm această pace pe care maghiarii au dăruit-o din plin nouilor lor supuși și maniera de bună înțelegere în care au trăit cu cei din vecinătatea nou creată, vom menționa numai, că s'a constatat în mod oficial, că între 3 Noemvrie și până la 31 Decembrie 1938, s'au comis de teroriștii unguri 19 atacuri armate. Acestea au fost, bine înțeles, simțite mai ales de Cehii și Slovaci din propria lor țară. Ei bine, ca să pornești în bande, înarmate până în dinți și să te năpustești asupra tot ce este ceh sau slovac, trebuie să recunoaștem este un fel cu totul sigur de pacificare. De împăcare pentru totdeauna.

Acestea sunt condițiile de viață, în cari — părți dintr'o țară, sacrificată pentru o pace nesigură și permanent amenințată — își duc povara unei existențe fără nici un fel de nădejde. Așa se trăește într'un stat care îngrozește toate răspântiile, cu civilizația, cu toată cultura lor zisă milenară.

Concluziile acestor realități de blestem și sânge, sunt valabile mai ales pentru noi. Ce ar însemna o reinstăpânire maghiară — de altfel nici ipotetic admisă — nu poate fi nici cu cea mai însănățită imaginație gândită. Ce apocaliptică deslănțuire de ură, ce valuri înroșite de asasinat și măcelării, ar aduce peste albastrul privirilor, peste seninul gândurilor românești, a lor pace ungară.

Sunt rânduri de groază și rise aici, sunt gânduri de răscolitoare întremare. Ele nu vor fi însă nici când. Nu trebuie însă să ne lipsească curajul gândirii, sau cel al roștrii sau scrierii lor. Din ele să aflăm permanentul indemn și mai ales armătura morală, cu care să înfruntăm aceste ispite ale păcii ungare. C.P.T.

Incadrarea minorităților

in „Frontul Renașterii Naționale”

Un fapt plin de interes este la ordinea zilei. Minoritatea germană din România a semnat un acord, prin care se încadrează în unica organizație politică a țării: Frontul Renașterii Naționale”. În chipul acesta germanii, cetățeni români, fac o spontană manifestație de sincer atașament la nouile așezări ale țării, a căror deviză este: Credință și muncă pentru Națiune și Rege.

Concetățenii noștri de altă limbă au ținut să sublinieze prin pomenitul acord, că prezența lor printre noi nu se izolează, ea înregimentându-se în aceeași linie de luptă pentru înălțarea țării și prosperitatea tuturor.

Încheind acest acord, guvernul a dat prilej minorității germane din România să-și arate recunoștința și respectul pentru întreaga politică de largă toleranță a Statului. Înțelegerea, pe care națiunea română a avut-o și o are față de minoritari, este caldă și generoasă. Este aceasta politica noastră de totdeauna, îngăduitoare, neîmpusă de altceva decât de permanența unui înalt concept moral și justfiar.

Incadrându-se corporativ în „Frontul Renașterii Naționale”, Germanii din România confirmă toate cele spuse mai sus. Înțeleapta politică a Statului dă tuturor cetățenilor, fără deosebire, drepturile respective. Prin acordul intervenit, minoritatea germană întărește implicit, odată mai mult, legământul de loialitate față de Statul român. Dându-i-se toate posibilitățile de dezvoltare spirituală, economică și culturală, minoritatea germană se aliniază în același Front pentru înălțarea țării și apărarea Tronului.

În același timp trebuie să subliniem că s'a căzut de acord asupra principiului, care să facă posibilă intrarea minorității maghiare, în organizația „Frontului Renașterii Naționale”. E încă un eveniment, care face oare loialității minoritarilor din România.

„Frontul Renașterii Naționale” este însă țara, însăș România. Întrând în acest front, concetățenii minoritari promovează însăș ideea de permanență a Statului nostru, în granițele sale firești.

Independența puterii judecătorești

I

Dreptul natural de conservare, națiunea și-l exercită prin organele sale funcționale, născute din conștiința colectivității organizată în Stat. Unde nu-i o conștiință națională încheată, organele de exprimare a voinței colective sunt înjghebări superficiale, sortite să întrețină doar formal existența și progresul colectiv. La noi există, într'o formă destul de accentuată, această conștiință și n'au fost rare ocaziunile, când s'a manifestat, realizând succese îmbucurătoare.

Fibrele acestei suveranități naționale dirijează viața statului, sub toate formele și, sub denumirea de puteri, exercită asupra înșilor „neadaptabili” voinței majoritare, presiunea care tocește asperitățile și înfrânge voințele izolate.

Una dintre principalele puteri în Stat, e puterea judecătorească. Ii zic putere principală intrucât, misiunea acesteia e, în cea mai curată accepțiune a cuvântului, de ordin providențial. Ea lucrează numai în domeniul superior al spiritului, realizând pe pământ, ideia de morală superioară, bazată pe cele mai umane principii de drept. Fără a pluti în nori, puterea judecătorească materializează dreptatea, luminează întunericul și făurește drumul spre cel mai sfânt și mai ideal scop al omnirii: adevărul.

Dacă scopul e atât de înalt, nu mai puțin superioare îl sunt mijloacele de care se servește. Justiția întâi cercetează, întâi scrutează faptele, pentru descoperirea adevărului. Nimic arbitrar, nimic pornit din sfera

„Dar cei nouă unde sunt?”

Luca XVII 12—29

Acum, când Regele 'făcut a dar poporului său — Biblia, în nouă, curată și mălastră traducere românească, nădejde plină de nădejde rămâne, că această „Primă Carte din lume” intra va în dreapta și înțeleapta prețuire a caselor creștinești, de-a nu se mai lipsi de Ea. Motivul lipsei Sfintei Scripturi nu-l poate justifica nici un cămin, care n'nt' un ungher își poate ghemul o sobiță cât de săracăcioasă și n' grîndă își poate spânzura o lampă cu flacără cât de isfioasă, căci stricături și pierzanie pentru suflet este lipsa luminii și căldurii Cuvântului lui Dumnezeu.

Versete biblice, turnate n' adevăr și sfințenie, citite la masa, pe care-ți mănânci cu ai tăi pâinea cea de toate zilele, îmbinate apoi cu talmăcirile amvonului, te prind tot mai mult în ispite curată a frumozului neprihănit și-a înțelepciunii neînșelătoare, — ca orice zi să te câștige și să te convertească cu spornică osârdie pentru trăirea unei vieți de mai multă mulțumire, de mai puțin zădărnici și frământare zadarnică, — a unei vieți, în care n'ai crezut, pentru că n'ai căutat-o cu busola adevărului.

Citit-ai acasă, bunule creștin fragmentul evanghelic al vîndecării celor zece leproși, ca acum prin cuvânt lămuritor duhovnicesc, împreună să-l prefacem hrană de suflet?... „caci nu-i destul, ca citirii Sfintei Evanghelii să-i dăm numai frîngerea genunchilor, cât mai mult ascultare întru primirea și urmarea sfaturilor Ei..

Alungați de porunca legii crude și neîndurătoare a vremii de-atunci, nenorociții leproși, cu trupurile roase de bube și mizerie hoinăreau inebuniți pe câmp și n' păduri, doar foamea biruindu-le frica de-a se apropia de marginea satelor și-a tîrgurilor. De ceata celor zece, huiduiți și părăsiți de toți, se apropie Cristos, despre Care urechile lor auziseră povestindu-se minuni, — minuni adevărate, fântânoare de nădejdi și celor părăsiți de orice nădejde... Neprețuit bun și comoră a vieții; să nu lași să-ți se stingă în suflet flacăra nădeji, — sau să poți chezașul semenului tău o fărîmă de nădejde... În Celce se apropia de ei cu pașii milei și-a bunătații, purtătorii cumplitei boale ghi-

lesc, îl simt pe Isus-Invățătorul, Căruta în ruga fierbinte și stăruitoare a nădeji n' El, Ii cer să-l fie milă de ei. Indrumându-i să se arate preoților, El, Divinul Preot al lumii prin dumnezăiască-I putere dezbracă de pe trupurile lor haina hidoasă a leprei, — ca bulmăciți de această minune a vîndecării lor, unul singur — și acela Samaritean — deci străin de neam, să-și aducă aminte, că-i dator cu mulțumită și mărire lui Dumnezeu, pentru minunata facere de bine.

În reproșul blînd și totuși cu profundă rezonanță moralizatoare: „Au nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? — binecuvîntă pe Samariteanul căzut la picioarele Lui, zicându-i: „Scoală-te și dute; credința ta te-a mîntuit?”...

La picioarele lui Cristos, care venise pentru „oile casei lui Israel”, nu cad în îngenușchea mulțumitel și-a recunoștinței fiii acelei case, ci Samariteanul de neam străin, dar totuși mai luminat întru cele dinlăuntru ale sale, prin legea firii, decât ceilalți prin legea cărții și-a paragrafelor... Ca întotdeauna, dătătorii și știutorii de lege nu sunt numai decît și cinstitorii ei, — sau, că pe când atâți știutori ai legii îi talmăcesc cu plicticoasă pedanterie; litera, — mulți din cei „săraci cu duhul” trăiesc din plin în spiritul ei...

O undă de tristețe îți năvălește n' suflet în fața acestui mișcător film evanghelic, în care cei nouă vîndecați uitându-și de uriciunea boalei și de Celce i-a tîmăduit, pornesc pe drumul necunoștinței, — numai al zecelea întorcându-se cu prinosul recunoștinței și-al mulțumitei către Binefăcătorul său. O undă de tristețe, în care simțim în același timp și-o dojană, pe care noi ne-o aducem chiar nouă înșine, la fel de greșiți în atâtea împrejurări. Recunoștința ca și iubirea, — cine n'o dă oamenilor, își uită s'o dea și lui Dumnezeu. Dacă n' calcule de slăbiciune omenească credem, că ne putem înșela unii pe alții în cele pămîntești, să nu ne lăsăm ispitiți de credința, că putem înșela Cerul. Cu n' firicel de tîmăle, cu o lumină, cu suspinul lui Doamne, Doamne!”, ne apropiem de Dumnezeu, cerându-i mîna mîntuitoare din atâtea căderi și înfrîngerii, din atâtea

năcazuri și încercări de-ale vieții, ca apoi leșiți din strîmtorare, să pornim pe drumul celor nouă leproși.

Nu mai este înclinare aceea, pe care numai când suntem încolțiți de asprile și gerul vieții o aducem Dumnezeuului milei și-al îndurărilor, — ci aceea, pe care prin dovada gândurilor și-a faptelor, în toate zilele vieții noastre o înălțăm Tatălui și Fiului și Sfîntului Duh Amla.

Prof. Alex. Brotea.

Răsplată

pentru muncă și pildă
pentru oamenii demunca

Ministerul Muncii, la propunerea Ununei Camerei de Muncă a acceptat ideea ca lucrătorii, funcționarii particulari și meseriașii patroni, care au activat neîntrerupt timp de 30, 40 sau chiar 50 ani într-o întreprindere și cu merite deosebite în cănpul muncii, să capete ca o răsplată pentru statornicia, sîrguința și munca lor, o distincțiune, reprezentînd un fel de recunoștință publică, pentru aceste calități.

Deasemenea sunt și unii care, fie că au creiat invențiuni pentru perfecționarea utilajului întreprinderii, fie că au contribuit prin deosebită sîrguință și talent profesional la ridicarea vre-unei meserii la un grad înfloritor, și-au creiat merite profesionale de netăgăduit. Toți aceștia trebuie să fie scoși din anonimul, răsplătindu-li-se devotamentul, sîrguința și talentul nu numai pentru a le oferi o satisfacție bine meritată, ci pentru a-i da generațiilor de muncitori ce vor veni, ca exemplu viu al hîrniciei, capacității și modestiei muncitorești.

Pentru ca aceste distincțiuni să fie cât mai bine și mai pe merit distribuite, Camera de Muncă din Brașov a adresat întreprinderilor și asociațiilor profesionale, o circulară, prin care le cere ca în cel mai scurt timp să facă propuneri de angajații sau membrii cari intrunesc următoarele condițiuni:

Să fie membrii ai uneia dintre cele 3 secțiuni ale Camerei de Muncă (lucrători, funcționari particulari, meseriași) și deci cetățeni români. Să fie persoane cu o vechime dela 30 ani în sus în aceeași întreprindere sau în aceeași meserie, în care s'au distins prin sîrguință, talent profesional, invențiuni, statornicie și dezinteresare; în general să fi dat dovezi de un element util întreprinderii și deci colectivității.

Scrisoare din Șercaia

În localul școlii primare de stat din Șercaia s'a ținut o adunare generală, pentru constituirea comitetului Căminului cultural local și al Despărțămîntului de plasă al „Astrei”. La această adunare de constituire a luat parte d-l prof. Valeriu Literat, președ. județean al „Astrei”, precum și o mulțime de intelectuali și plugari români din târgușorul nostru.

D-l președ. Valeriu Literat a explicat pe larg „Legea serviciului social”, arătînd apoi rolul important, ce l'a avut în viața culturală și națională a Românilor din Ardeal, societatea culturală „Astra”, care va lucra și în viitor, aici în Ardeal, pentru binele și bunăstarea poporului român din Ardeal.

S'a procedat apoi la alegerea comitetului Căminului cultural, care la propunerea pîr. Valeriu Crișan, va purta numele regretatului Dr. Gheorghe Maior, care a fost originar din Șercaia și care timp de 33 de ani a fost un erudit profesor al Școlii de agricultură „Hărăstrău” din București. A fost ales cu unanimitate comitetul de conducere al Căminului cultural „Dr. Gheorghe Maior”, avînd în frunte ca director pe pîr. Valeriu Crișan, v.-protop., președinte Nicolae Bălceanu, judecător-șef, v.-președinte Dr. Emil Oana adv. și secretar pe Dr. Ioan Aldi Popa adv.

Acest comitet va fi și comitetul Despărțămîntului din plasa Șercaia al „Astrei”.

De încheiere d-l judecător-șef Nicolae Bălceanu a mulțumit d-lui prof. Valeriu Literat, pentru că a condus această ședință de constituire și a promis, în numele întregului comitet, că vor munci cu toții pentru prosperarea culturală și națională a Românilor din târgușorul nostru și din plasa Șercaia.

Tot în această săptămîna d-l prefect al județului, colonel M. Papadopol. a convocat la o conferință administrativă, la sediul preturii Șercaia, pe toți notarii și primarii, precum și câte doi fruntași din fiecare comună de plasă. Cu această ocazie a arătat marele act al M. S. Regelui, prin înființarea „Frontului Renașterii Naționale”. A dat lămuriri de modul cum trebuie întocmit bugetul pe anul financiar 1939—40, atât al comunei, cât și al Eforiei comunale de pășune.

A mulțumit tuturor funcțio-

narilor administrativi din plasa Șercaia, de modul cum au înțeles să conlucreze cu forurile superioare, pentru propășirea satelor noastre.

După acestea d-l Ioan Tatomir, pretorul plasei Șercaia, mulțumeste d-lui prefect pentru îndrumările date și prezintă în numele notarilor și primarilor felicitări și urări de bine pentru anul nou, în care am intrat.

Prea Ven. Consistor din Blaj, a distins cu titlul de v.-protopop on., cu dreptul de a purta brău roșu, pe părintele Ion Crișan din Ohaba, jud. Făgăraș, care, după ce a servit timp de 48 de ani la altarul Domnului și al Neamului românesc, acum s'a retras la pensie.

Cor.

Independența puterii judecătorești

— Continuare de pe pag. 1 —
strîmtă a forței și-a bunului plac.

Că nu s'a ajuns la modalități rezeși și sigure, prin cari părțile litigante să desvelească în fața justiției starea adevărată în anumite cazuri, aceasta intră în domeniul altor puteri cari legiferază felul de investigație și de execuție.

Puterea judecătorească rămîne deci pe culmea totdeauna însoțită a Statului. Coroana ei de glorie e faurită din lauri nepieritori. La temelia oricărei organizații omenzești trainice, ideea de justiție a fost prima licărire de înțelepciune, care a ridicat omul dintre patruzele de rînd. Această putere, prin însăși suportul spiritual care o înalță și o întărește, este adevărată pîrgie a progresului național și uman.

Fără cuvînt, oamenii se înțeleg prin semne.

Fără justiție, nu-i niciodată înțelegere.

Ioan C. Dogaru

Cronica economică

Producția agricolă în 1938

Conform datelor direcției agriculturii anul trecut s'au recoltat în țară 1.260.000 vagoane cu grâu, porumb, orz, ovăz, secară.

Recolta grăului a fost de 495.000 vagoane, care valorează peste 20 miliarde lei. Un sfert din această producție va merge la export.

Producția de porumb a fost de 520.000 vagoane, din care 50.000 pentru export.

Cronica literară

Voicu Nițescu: Scurt popas în Japonia

Editura „Cartea Românească” București, 1938. Pag. 216

Am deschis întotdeauna cu mare plăcere cărțile cu note de călătorie pentru că mi-au adus, prea adesea, nu numai realități noi pe care mediul strein le presupune ci și viziuni aparte izvorite din imaginația scriitorilor lor. Și acestea din urmă sunt de multe ori singurele garanții de durabilitate a cărților de asemenea natură.

Vom consemna dela început că, în literatură noastră nu prea bogată în scrieri de acest soi, începînd cu acele suculente și întru totul interesante „Insemnări a călătoriei mele făcute în anul 1824-25 26” ale lui Constantin Goleșcu, notele de drum au format apanajul fi al boierilor, fie al cărturarilor scăpați de grîja vieții printr'un traiu asigurat prin moșteniri sau împrejurări.

Poate acestui fapt se dato-

rește și acel aer de distincție pe care-l au majoritatea cărților de călătorie scrise de noi.

Și să nu amintim din cele mai apropiate, de cât de admirabilul *Itinerar adriatic* al d-lui Al. Marcu (despre care am scris la vreme, dar recenzia, spre regretul nostru, s'a pierdut în redacția uneia dintre revistele de literatură ardelenă) și de recentele *Note din Grecia* ale d-lui Al. Rosetti.

Neurmărind anume beneficii materiale, aceste cărți, lângă care se alătură prezentul „Scurt popas în Japonia”, sunt scrise pentru lectorul pasionat de totdeauna, fără a lăsa să se vadă tendințele din care au pornit.

D-l V. Nițescu închină paginile de față *Unirii proclamate la 16/29 Octombrie 1918 în Siberia, de voluntarii Ardeleni, Bănățeni și Bucovineni*.

Este un omagiu nimerit, care merită subliniat.

Cetitorul dela noi are norocul să găsească interesante notații despre Japonia și din talentatele cărți ale d-lor Ion Timuș, G. Băgulescu ș. a.

Scurt popas în Japonia tînde, după cum mărturisește autorul în prefață, „să rețină, să fixeze și să accentueze mai ales aspecte, stări sufletești, virtuți și fapte, care trebuiesc cunoscute și de noi, Români, unele putînd să ne servească drept pilde vrednice de imitat”

E vorba de călătoria pe vasul *Tomsk*, marele vapor al „Flotei voluntare ruse”. Punct de plecare: Vladivostok. Trecerea pe lângă peninsula Korea dă prilej autorului să facă o instructivă incursiune în geografia, economia și politica, ținutului.

Pentru cine a călătorit vreodată vreme mai îndelungată pe valurile capricioase ale mării, capitolul „Marea în frământare” este mai prețios decît sute de insemnări.

Un mic amănunt, focul iscat pe vapor dintr'un muc de țigare, produce spaimă pe bordul *Tomsk*-

ului, dar călătoria durează mai departe, în liniște.

Notele despre *Strîmtorea koreană* în care a fost „scufundată în adîncuri de un taifun năpraznic o armată de o sută de mii de mongoli cari veneau să supună domniei Hanului singura țară asiatică, ce nu sta încă sub sceptrul lui, Japonia”, pitoreasca descriere a insulei *Kiu-Siu*, și prezentarea peisagiului de basm din *Marea interioară* — atât de talentat descris și de d. G. Băgulescu în al său „*Suflet Japoniez*” — se succed cu tot atâtea prețioase mărturisiri ale unei admirații desăvârșite.

Urmează apoi, în capitolul *Ce e Japonia?*, un larg istoric al arhipelagului nipon.

Ajunghind cu uneori prea fugarele note la acea „minune a Japoniei”, — cum o numește d-sa — *insula Awadji*, d-l Voicu Nițescu scrie: „Nici o insulă niponă nu are prestigiul acesteia. Numeroase sunt legende pe cari bogata mistică populară japoneză le-a înfiripat în legătură cu ea.”

Este cazul să remarcăm că ar fi fost cum nu se poate mai potrivit să ni se prezinte una

măcar din aceste legende. Ne-am fi apropiat mai mult de adevărul suflet japonez, prin câteva rânduri de legendă decît prin multe alte pagini de considerațiuni teoretice.

Dar această curiozitate a noastră ne este satisfăcută prin capitolele ce urmează: *Fragment din viața japoneză, Un oraș cu două capete, Economia niponă, Om și cal, Veche cetate niponă* etc., în care avem o fidelă oglindă a vieții poporului civilizat dela Soare Răsare.

Desprîndem această caracterizare a Japoniezului: „Simplu în atitudini, stoic, sobru și cum-pătat în toate, tenace, mîndru, disprețuind luxul și ignorînd aceea civilizație occidentală care moleștește spiritul și care complică viața prin iscodiri continui de noui trebuințe, japonezul a imprimat dela această civilizație numai ceea ce i-a fost strict necesar și mai ales ceea ce i-a trebuit pentru a sluji și a-și înălța cât mai mult patria, la care ține pe care și-o iubește cu un fanatism neîntrecut.”

Nu sunt lipsite de acel farmec particular, specific îndepărtatului ținut de care este vorba

O reușită petrecere populară de Crăciun

În prima zi de Crăciun, a avut loc petrecerea aranjată de Reuniunea Fem. rom. ort. din Brașovul vechi, în scopul strângerii de mijloace pentru terminarea Casei Culturale din parohie și pentru ajutorarea copiilor săraci.

Sămânța aruncată cu bună inimă și intenție a căzut în pământ bun. Înțelegând scopul nobil al petrecerii, un numeros public, care a dat ascultare chemării, s-a simțit bine și s'a bucurat din inimă, că a putut asculta și râsplăti cu aplauze pe diletanții cari l'au delectat cu frumoasele lor prestații.

Corul Bisericii din Cetate, conduse de d-l Căliman, s-a distins cu mai multe bucăți de cor, alese și aranjate pentru această ocazie. La fel străjerii școlii primare Nr. 3 cu drăguțele dansuri naționale, precum și interpreții în rolurile din piesa de teatru „Un accident curios”: d-șoarele E. Vlădărean, E. Giurgiu, P. Dușa și domnii D. Popa, D. Bălașiu, I. Grozea și A. Toma, precum și declamatorii: L. Mateescu, V. Voiculescu, D. Șincan, M. Șincan și N. Noian. Regisorul piesei a fost d-l S. Persinar.

A urmat apoi o frumoasă și familiară petrecere cu dans până după miezul nopții.

Mulțumire pe de-a ntregul pentru rezultatul atât moral ca și material, pentru care poporul Bisericii din Brașovul vechi merită toată stima, când dovadă că simte lipsa unei Case Culturale, ca și suferințele copiilor, cari merită și trebuie să fie ajuțorați.

Asistent.

O importantă localitate industrială: Cugirul

Cugirul a devenit în România Mare, o importantă localitate industrială metalurgică și culturală-socială, decând Uzinele de aci, puse sub conducerea administrativă a marelui român filantrop și patriot d-l Alexandru Școarțescu, originar dintr-o familie de boer moldovean, care a pus tot sufletul pentru a ridica această localitate din toate punctele de vedere, și-au mărit capacitatea de producție.

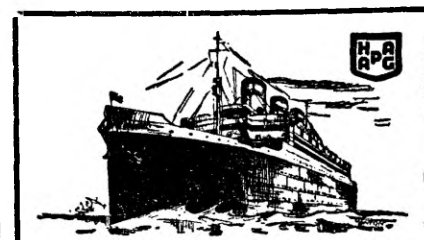
De curând a fost târnosită frumoasa biserică ort. ridicată cu subvențiile Uzinei și la stăruințele d-lui dir. Școarțescu, pr. Rusu, familiile băștinașe Bratu, Herlea-Ștefănescu, Ola-

riu etc., și din danla mare a nouilor credincioși angajați al Uzinei.

În jurul Uzinei, d-l Școarțescu a înființat societățile: Ateneul popular, corul și fanfara Uzinei, școala de ucenici, bibliotecă, cinema, conferințe, asistența socială, asigurări sociale ș. a., ce contribuie la susținerea moralului patriotic național și cultural. Recent s'a deschis la stăruința dânsului și cantina școlară, dând tuturor instituțiilor sprijinul moral și material pentru organizare și funcționare.

D-na Alexandru Școarțescu, în calitate de președintă a filialei soc. „Principele Mircea” etc., dezvoltă de asemenea o mare acțiune caritabilă-umanitară, dând sfaturi și îndemnuri bune. Așezarea lor aici a fost o binefacere pentru aceasta lo calitate istorică!

Dr. Eug. Munteanu.

În fiecare lună două călătorii de iarnă spre Indiile Apusene, America Centrală, Cuba și Mexico cu motonavele „Caribla”, „Cordillera”, „Orinco” și „Iberia”

Primăvară 1939: Șapte călătorii spre Insulele Mediterane și ale Oceanului Atlantic cu motonavele „Milwaukee” și „St. Louis”. Prima plecare din Genova 4 Martie 1939.

În tot timpul anului călătorii de studii spre America de Nord, cu program extrem de bogat și interesant.

Călătorii la Expoziția Mondială din New-York.

Voiajuri frumoase și variate, cu prețuri foarte convenabile oferă

L I N I A HAMBURG — AMERICA S. A. R

Informațiuni și prospecte la firma „HANSA” G. Haltrich & Co. Brașov, Str. Regina Maria, 40 18 1—0

alci, lungile și stăruitoarele incursiuni în trecutul Japoniei, cu ilustrarea puternicei și unice tradiții nipone.

Imbrățișând apoi toate problemele de actualitate cu privire la poporul japonez, (în cap. Armata niponă, Cultura japoneză și într'un cap. intitulat chiar: Alte instituții și lucruri nipone), autorul aduce juste aprecieri, trăgând, nu de puține ori, învățăminte și pentru noi, Europeanii.

Nu vom găsi în cartea de față, elucidate, toate problemele propuse. Desigur că un capitol de 15 pagini nu poate da o imagine fidelă a culturii japoneze de azi. O asemenea încercare fi fost și inutilă și temerară.

D-l Voicu Nițescu a vrut să dea cititorului român un prilej de a cunoaște Japonia întreagă, scoțând în evidență caracteristici și tendințe. „Scurt popas în Japonia” este deci nu o carte de documentare cât una de înțelegere și prețuire a dominantelor poporului și pământului japonez.

De aci lipsa descrierii defectelor (afară, poate, de critica mijlocului de locomoție prin

oameni”) și ambundența elogiilor.

Cartea se citește cu plăcere și prin faptul că e scrisă într'un stil limpede, de un om deprins cu meșteșugul scrisului.

Cităm, la întâmplare, câteva știri: „Umbrela copacilor, risipiți pe coastele munților Sihota Alin, proiectate asupra vaporului de lumina albă a lunii, ce se furiază prin frânturile norilor din înălțimi, ne însoțesc până aproape de ieșirea din cuprinsul Cornului de aur.”

Mărturie la un moment important din viața autorului ei, cartea „Scurt popas în Japonia” se înscrie printre puținele bune memoriale de călătorie.

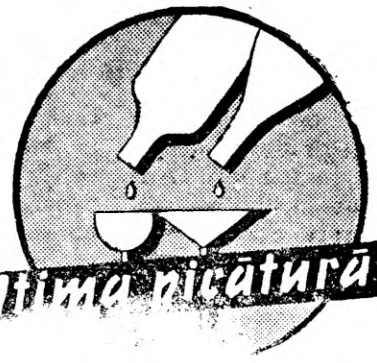
Destinat în deosebi marelui public — dar și pentru cetitorul iubitor de satisfacții intelectuale — volumul d-lui Voicu Nițescu nu ne îndoiim că își va găsi ecoul meritat.

În lumea de acum, de aspre răscoliri de conștiințe și prelungite incertitudini, „Scurt popas în Japonia” aduce un liman odihnitor.

Un motiv în plus, prin urmare, de prețuire.

Aurel Marin

RHEIN

bun până la ultima picătură

Primăria Municipiului Brașov

Nr. 395—1939

Serv. Financiar.

Publicațiune

Privind stabilirea și așezarea taxelor și impozitelor comunale pe anul bugetar 1939/40.

În conformitate cu dispozițiunile art. 218.220 din Regulamentul financiar al Municipiului Brașov, se aduce la cunoștința publică, că declarațiunile pentru impunerea contribuabililor la taxele și impozitele comunale pe anul 1939/40 se depun la biroul taxelor comunale directe în cursul lunii Ianuarie 1939.

I. Declarațiunile se fac în mod obligator de toate întreprinderile cu caracter comercial sau industrial și de toți aceia care fac fapte de comerț și de mici industriași — pentru a fi impuși după:

- a) valoarea locativă și firme;
- b) terenuri virane;
- c) folosința bunurilor din domeniul public cu diverse instalațiuni;
- d) energie;
- e) servitori;
- f) vehicule.

II. În conformitate cu dispozițiunile art. 163 și 164 din legea administrativă din 1938 impozitul asupra veniturilor rezultate din exploatarea agricolă se va stabili, așeza și încasa de către Primărie.

Așezarea impozitului se va face pe bază de recensământ, luându-se în considerare fișele cadastrale ale Municipiului, Procesele verbale de stabilirea categoriilor, claselor și evaluărilor vor fi afișate. Proprietățile agricole cari au fost desmembrate în parcele se consideră ca locuri virane și se vor face declarațiunile cerute la punctul I. litera b).

III. Toți proprietarii de imobile de pe raza Municipiului Brașov, pentru serviciile ce le prestează Primăria și anume: canal, măturatul străzilor, ridicatul gunoaielor și pompieri, vor face declarațiunile numai în cazul când baza de calcul a acestora s'a schimbat față de anul 1938/39 sau în cazul când proprietarul pe anul 1938/39 nu a fost impus pentru aceste servicii.

Contribuabilii neobligați a face declarațiunile pe 1939/40, vor fi impuși ca și în anul bugetar 1938/39 cu excepția taxei de canal care se calculează după apa impusă în anul 1938/39 și a eventualelor schimbări ce le constată Serviciul financiar al Municipiului.

IV. Toți acei cari vor contraveni dispozițiunilor de mai sus vor fi pasibili de sancțiunile prevăzute de art. 251 din regulamentul financiar al Municipiului și art. 103—104 din L. C. A.

Brașov, la 3 Ian. 1939.

Primar, Gh. Cuteanu

Secretar general: Dr. Virgil Voicu.

26 1—1

De vânzare una mașină de cusut caiete și rafturi de prăvălie Str. Prundului 19. Brașov. 23 1—0

CINEMA „ASTRA”

Azi și în zilele următoare

Un adevărat film de emoții

Harald Paulsen -- Elisabeth Wendt

intr'o realizare: senzațională, criminalistă de emoții tari

FIRUL ROȘU

Jurnal nou Metro Goldwyn.

În pregătire:

În pregătire:

Cea mai emoționantă realizare a anului

TINEREȚE

după celebra piesă a lui MAX HALBE

SOCIETATE IMPORTANTĂ

caută perfectă stenodactilografă germană, engleză, cu bune cunoștințe de franceză, de naționalitate română, necăsătorită, în vârstă de maximum 28 ani. Se vor înainta oferte scrise, conținând fotografii și certificate de serviciu, agenția de publicitate

CAROL SCHULDER, București

Str. Eugen Carada Nr. 2, sub „Societate importantă” 28 1—1

Cine cumpără acum, câștigă

Încă scurt timp ghetete ieftine la

Magazinul de ghetete Bahmüller

Str. Regele Carol (fostă Porții) No. 16

Ghetete de pânză dela Lei 80--175

„dame” „ 125--350

„bărbați” „ 295--425

Cu începere de Luni, 16 Ian.

Vă rugăm priviți vitrina. 31 1—2

Nr. 7297—1938.

Publicațiune

Subsemnatul portarel prin această publică că în baza deciziei Nr. G. 5.713—1938 a judecătoriei de ocol Mixte Brașov în favoarea reclamantei Banca Poporală Brașoveană S. A. din Brașov repr. prin avocatul Dr. Bernath Kupcsay din Brașov pentru încasarea creanței de lei 4605 capital și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Ianuarie 1939, orele 12 a. m. în Brașov, Str. Săcuilor Nr. 16, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară: o sanie, un cal și un dulap în valoare de 6800 lei.

În caz de nevoie și sub preț de estimare.

Brașov, la 30 Dec. 1938.

Indescifrabil portarel

30 1—1

Croitoreasă bună lucrează în familie și acasă cu preț convenabil. Adresa Str. Codru Cozminului No. 9. Voica Lina.

29 1—1

ATENȚIUNE

Execută fotografiile reglementare cerute de noua lege a meseriilor pentru preschimbarea brevetelor. Termenul de execuție foarte scurt și prețul redus. Încercați și vă veți convinge.

Foto „CARMEN” Brașov Str. Voevodul Mihai Nr. 25. 32 Telefon 731. 1—3

Mare târg

cu jucării în bogat asortiment, diferite cadouri foarte eftine

la magazinul C. WEISZFEILER

Regele Carol Nr. 56 (lângă hotel Coroana)

Vindem și cu carneț de economii

641

6—8

Glas după dreptate

— Din durerile pensionarilor. —

Ne-am făcut de atâtea ori interpretul acestor dureri, stăruind pentru alinarea lor. Am făcut-o totdeauna, convins că a ajuta o cerere dreaptă însemnează a face un bine. Cu atât mai mult, cu cât e vorba de mizeria foștilor slujitori ai țării, ajuns în grea situație, spre sfârșit de viață.

Publicăm deci cu toată nădejdea de a-l ajuta, scrisoarea de mai jos, primită din partea Uniunii Societăților de Pensionari din Brașov.

Iată-i durerosul conținut:

Mult stimată

Domnule Director,

Cu multă bucurie, vedem că s'a pornit, în fine, pe adevăratul drum al renovării mărețului edificiu al țării noastre, de la un capăt la altul. Sunt însă și unele chestiuni, a căror rezolvare întârzie. Una din acestea este și spinoasa chestiune a insuficienței pensilor.

În mult apreciatul și răspânditul Dv. ziar, ni s'a luat adeșori, cu toată căldura, apărarea dreptei noastre cauze. Astfel, încurajați de ospitalitatea din trecut, repetăm și de data asta apelul nostru către Dv., în numele miilor de foști slujitori ai țării, aflați în mizerie și suferință acum către sfârșitul vieții, din împrejurări survenite în afară de voința lor.

Este știut, Domnule Director, că în timpul marelui crize economice, s'a aplicat la 1 Ianuarie 1932, asupra pensilor o curbă de sacrificiu, care a tăiat adânc, — luând din strictul necesar, din bucățile de pâine amară a pensionarilor, — o cotă

care trecea de 50%. Li se promisese atunci, că aplicarea acelei curbe va avea caracter provizoriu și numai pentru acel an, urmând ca în anul următor să se revină complet asupra ei; însă nu s'a mai revenit nici până acum.

Pensionarii, — cu toată dreptatea ce o avem, — s'au resemnat în așteptarea unor timpuri mai bune. Între timp însă, indicele de scumpete a înregistrat salturi mari; chirile s'au dublat și necazuri de tot felul s'au abătut asupra acestei categorii sociale, așa că, azi fără exagerare, calvarul este generalizat...

Având în vedere că se lucrează acum la întocmirea bugetului general al țării pe anul financiar viitor, găsim iarăși momentul potrivit a vă ruga respectuos, Domnule Director, să binevoiti a dispune să ni se susție cauza și cu această ocazie, atrăgând astfel binevoitoarea atențiune forurilor conducătoare ale țării, ca să ni se repare marea nedreptate ce ni s'a făcut în 1932, și să anuleze complet curba aplicată în acel an asupra pensilor, redându-ni-se pensiile pe cari le-am avut în 1931, cari deși nu erau mari, totuși satisfăceau modestele exigențe ale vieții pensionarilor și astfel îi fereau de umilințele și demoralizarea grozavă la care sunt expuși în situația de acum.

Glasul de mai sus, care strigă după dreptate, este al miilor de foști slujitori ai țării. Durea lor spune totul și așteaptă ascultarea aducătoare de alinare!!

Deplasarea nemotivată a funcționarilor e considerată ca părăsire de serviciu

Ministerul de finanțe a dispus ca toți funcționarii cari nu vor fi găsiți la reședința lor, fără ca să existe o aprobare a autorității respective de părăsirea reședinței, să fie imediat și pe loc sancționați, prin lăsarea în disponibilitate și chiar destituire, motivată pe nerespectarea ordinelor și păgubirea intereselor Statului.

Participarea României la expoziția din New-York

Uniunea Camerelor de Muncă a hotărât să participe la expoziția dela New-York. Durata expoziției este de circa 6 luni începând din Aprilie 1939.

Participarea Uniunii Camerelor de Muncă se va face în cadrul Pavilionului General al României, având însă secțiunea aparte, intitulată „Meșteșugurile Românești” în etajul L. al „Casei Românești”.

Uniunea își procură materialul expozant prin Camerele de Muncă, după metoda încercată cu prilejul participării la expoziția dela Berlin, rămânând ca toate Camerele de Muncă să organizeze pe cât posibil expoziții regionale așa cum s'a inițiat de Camera de Muncă din Cernăuți.

Pentru fiecare breslă, în parte, reprezentată în secția „Meșteșugurile Românești” se vor colecționa obiecte cari să reprezinte prin forma lor, prin modul lor de executare, prin arta și tehnica lor meșteșugărească o sinteză a capacității profesionale de care dispune artizanatul român, evitând aglomerarea de obiecte și aspectul de bazar.

Termenul de predare al obiectului este 1 Februarie 1939.

Măine, Duminecă 15 Ian. a. c., ora 12, are loc la Camera de Muncă, o consfătuire în legătură cu participarea meseriașilor

la expoziția internațională din New-York. Cu această ocazie d-l Virgil Molin, președintele Uniunii Camerelor de Muncă din București, va da toate lămuririle pentru participarea meseriașilor la această expoziție.

Meseriașii români din Brașov sunt rugați să participe cât mai mulți la această consfătuire.

Utilizarea personalului românesc în întreprinderi. Ministerul Economiei Naționale, având în vedere dispozițiunile legii pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi și regulamentul ei, a dispus ca tablourile de personal român și strein, utilizate de orice întreprindere, vor fi înaintate până la cel mult 1 Februarie 1939, în triplu exemplar, cuprinzând întreg personalul întreprințat la 31 Decembrie 1938, repartizat pe categoriile de personal prevăzute de lege și regulamentul ei.

Tablourile de personal vor fi prezentate și înregistrate, la Inspectoratele Industriale în regiunea în care se găsește sediul social al întreprinderii.

BALUL

medicilor din orașul și județul Brașov, va avea loc Sâmbătă, la 21 Ianuarie c. în saloanele Cercului militar.

Comitetul.

1—0

Informații

Duminecă 15 Ianuarie a. c. vor avea loc două mari întruniri publice ale „Frontului Renașterii Naționale” la Galați și Timișoara.

Modificarea legii persoanelor juridice. M. S. Regele a promulgat legea, prin care asociațiile comerciale și industriale, cu activitate ilegală, pot fi dizolvate printr'un jurnal al consiliului de miniștri, care are caracter definitiv și executoriu.

Suntem informați din sursă oficială, că registrele de înscriere în „Frontul Renașterii Naționale” se închid în ziua de 15 Ianuarie a. c.

Aviz Românilor cari țin să nu rămână în afara cetății de apărare a țării și neamului românesc.

S'a fixat din nou domiciliu obligatoriu d-lui Nae Ionescu. În urma faptului că d-l prof. Nae Ionescu și-a călcat angajamentul luat față de autorități, i s'a fixat un nou domiciliu obligatoriu, pe termen de un an la Miercurea Ciucului.

Record aviatic. Un avion italian a bătut recordul internațional de viteză, parcurgând distanța de 2000 kilometri cu o viteză medie de 331 kilometri și având o încărcătură de 10.000 chilograme.

Direcțiunea generală P. T. T. aduce la cunoștința generală și a firmelor comerciale în special, că în cadrul Serviciului de reclame prin poștă, acordă, contra unor taxe reduse, permisiunea de a se impune sau aplica diferite reclame pe teritoriile poștale. De asemenea se angajază a aplica diferite reclame pe trimetriile poștale. De asemenea se angajază a aplica pe toate trimetriile poștale vignete (etichete) cu reclame confecționate de cei interesați.

Informațiuni la dirigințele oficiului central Brașov, tel. 398.

Conferință. Duminecă, 15 Ianuarie 1939, orele 11.15, d-l profesor universitar Emanuel Antonescu, un strălucit orator, fost ministru al justiției, va vorbi, în sala festivă a liceului „Dr. I. Meșotă”, despre „Raporturile dintre drept, morală și forță”.

Farmacii de serviciu. Dela 14—21 Ianuarie 1939 vor face serviciu peste amiază, noaptea și Dumineca farmaciile: F. Jekelius, la „Speranța” din Str. Regele Carol Nr. 17 (fostă Str. Porții 23) și Gh. Cuteanu, la „Steaua”, Brașovul-vechiu, Str. I. G. Duca 5 (fostă Str. Lungă).

Prieteni și cunoscuți regretatulul.

Victor Branisce

sunt rugați să ia parte la parastasul de 40 zile dela moarte. Parastasul se va oficia Duminecă 22 Ianuarie a. c., la ora 10^{1/2}, în biserica „Sf. Adormiri” din Brașovul-vechiu.

Preschimbarea monedelor de 250 lei

Termenul pentru retragerea din circulație a monedei metalice de 250 lei a fost, prelungit de ministerul de finanțe până în ziua de 31 Ianuarie 1939.

Normele de procedură și condițiile de retragere rămânând aceleași până la acest ultim termen de preschimbare,

Administrațiile financiare vor putea depune, la sediul Băncii Naționale, cel mai târziu până în ziua de 6 Februarie 1939, orice cantitate vor poseda în această monedă, urmând ca după această dată, Banca Națională să nu mai primească niciun fel de vârsământ în monedă metalică de 250 lei.

Dezordini grave în Camera ungară

Correspondentul Agenției D. N. B. transmite; În ședința de ieri a Camerei ungare s'au produs dezordini grave.

Ziarele vorbesc de un „putch” al opoziției. Grupul contelui Bethlen a protestat împotriva unor anumite cuvinte rostite de unii fruntași ai dreptei în ședința plenară a Camerei și a cerut satisfacție. Ședința a trebuit să fie închisă din cauza marelui fierberii ce domnea în Cameră. Mai mulți deputați au fost loviți. Grupul Bethlen a atacat pe d-l Jaross, ministru pentru teritoriile de curând alipite Ungariei.

Contele Bethlen a protestat în 8 Orazi Ujság împotriva declarațiilor contelui Csaky cu privire la încercările de a se turbura relațiile germano-ungare. Contele Bethlen afirmă din nou că a fost întotdeauna un partizan al axei.

Convorbirile dela Roma s'au terminat

— Comunicatul oficial —

Guvernul italian și cel britanic au dat următorul comunicat final asupra convorbirilor dela Roma:

„În cursul conversațiilor, cari au avut loc zilele acestea, între Duce și d. Chamberlain, cu participarea miniștrilor de externe ai celor două țări, au fost examinate cele mai importante chestiuni actuale și relațiile dintre cele două Imperii.

Aceste conversații au fost însulețite de cea mai mare cordialitate și au dus la un amplu și franc schimb de vederi. S'a afirmat din nou, de comun acord, intenția de dezvoltare a relațiilor existente între cele două țări, în spiritul de amicitie al pactului dela 16 Aprilie 1938.

S'a hotărât în același timp să se închee cât de curând acordurile speciale prevăzute în acest pact.

În cursul acestor conversații s'a constatat încăodată voința Italiei și Marelui Britanii de a continua politica ce urmărește în mod eficace menținerea păcii, politică spre care au fost și sunt îndreptate eforturile celor două guverne.”

Comunicatul a fost dat publicității atât de guvernul Italian, cât și de cel britanic.

Cât s'a cheltuit pentru înarmări în 1938

După „Anuarul militar al Societății Națiunilor pe anul 1938”, cifra globală a cheltuielilor militare, în anul 1938, însumează aproape 9 miliarde și jumătate dolari aur, adică 604 miliarde franci francezi, în timp ce în 1937 ea era de 8 miliarde dolari.

În totalul de 9 miliarde și jumătate dolari, atât reprezintă cheltuielile militare din toată lumea, în anul 1938, adică pentru 64 națiuni, marile puteri figurează cu suma de 7 miliarde 400 milioane dolari, adică cu o cotă de 78,5 la sută.

Acum 10 ani cele 7 mari puteri cheltuiau pentru înarmări numai 2 miliarde 800 milioane dolari aur, din totalul de 4 miliarde 300 milioane dolari, deci o cotă de 76,5 la sută.

În anul 1938 o cotă de 72,3 la sută din totalul cheltuielilor mondiale pentru înarmări revine țărilor europene, adică circa 6 miliarde 800 milioane dolari, din totalul de 9 miliarde și jumătate dolari aur.

Ca o complectare a datelor de mai sus, din „Anuarul Militar al Societății Națiunilor” dăm din mesajul președintelui Roosevelt privitor la apărarea națională și prezentat Congresului din Washington, următoarele:

Azi teritoriul Statelor Unite nu este ferit de un atac neașteptat. Iată de ce trebuie făcute toate pregătirile pentru a face față oricărui adversar. Pentru aceasta Congresul trebuie să aprobe în cel mai scurt timp aproximativ 525 de milioane dolari.

Tată sechestrat și închiat în pivniță pentru ca să moară

Lugubra descoperire a fost făcută la Brașov, str. Podul Crețului Nr. 78, unde poliția a făcut cercetări în urma unui denunț.

În pivnița casei de mai sus, a fost găsit proprietarul acesteia bătrânul Ion Vlaicu, trântit pe un așternut de pae, așteptându-și moartea istovit de foame și frig. Cu salvarea a fost dus în stare gravă, la spital.

După cercetările poliției, bătrânul fusese sechestrat în pivniță, de către fiul său, care, pentru moștenire, dorea o cât mai grabnică moarte tatălui său. Autorul înfiorătorului act care a stârnit mare revoltă în oraș a fost arestat.

Cercetările sunt continuate de Poliție.